

אלו נאמרין פרק שביעי סוטה

מ.

עין משפט
נר מצוה

6) מ"ב א"ת ל"ב ל"ג ל"ד
עד דמללא ל"ב ל"ג ל"ד ל"ה
א"ת עד דל"ג ל"ה, (ב) ב"ק
כ"ט ד"ה הל"ג, (ג) ר"ה
ל"ג, (ד) ו"ק (ל"ג), (ה) ס"ה
ל"ג, (ו) ג"ל ה"ה א' ה"ה, (ז) ל"ג

תורה אור השלם

1. ונה כי כן יברך וברך
2. ויקם דוד ויחלץ על רגליו ויאמר שמעוני אחי ועמי אני עם לבני למבט בית מטהרה לארון ברית ה' ויקחם רגלי אלמתי והביטתי למבט:

דברי הימים א כח ב

הגהות הב"ח

(6) נ"ב כמחמתא תנא הנה: (7) ש"ס דמן עבו (דנפיש) מ"מ וי"ב ס"ה דחפיש: (8) ש"ס מהלך דת"ר אין הכהנים: (9) ר"ש ד"ה יקרא דמלכות שהיה ר' אליהו:

גליון הש"ס

נ"ב אמר רב פפא היילך גימטריא וכו'. עין דף ט"ה חולין דף ס"ה ע"ה ע"ב דף ע"ג:

בכורס הש"ס. כשהכניס מוצרין את הש"ס: פסוקא לקבל פסוקא. שהכניס אומרים פסוק ראשון והס אומרים אחד מהלו ובשני היו אומרים את השני ובשלישי את השלישי וכן כמסוק וכן כמנחה שהרי כולן ש"ס שלשה ה"ס: אינו אלא פועט. שלא נתקנו לומר אלא לכבוד ש"ס המיוחד הנזכר במקדש: ואינו

מסביר פנים. להראות שברכת רבו חסופה לו ועריכה עליו ותגמל לרבו עליו נזק: אפורי. הממרגס לריס מה שהוא לוחש לו בשעת הדרשה: לא לריד לדידך. חסס הוא כמו צעלי: יקרא דמלכותא. (ו) שהרי רבי אבהו נשוא פנים ציית המלך כדלמרי' כנגינה (דף ד. ט.) נשוא פנים כגון ר' אבהו צי קיסר ובקטרהרין (דף ד. ט.) אמר דהו נפקי אמתהה דצי קיסר לאפיה ומשרין קמיה רבה דעמיה מדכרנא ללואממיה: וכו רבנן אימנו עליה. ועוד וז מענומנומו: דנפיש עליה חובות. שהיה לרין ללוא: אמר ר' אבהו איס לן רבה. חסס גדול ורחוי לישב כראש יומר ממני כדי שישבוהו כראש וינמנן לו מנת ומעשירין אותו כדי שהיא חשוב ושמעו דכרו כדתינא והסכן הגדול מחייו) גדלוהו משל אחי (וימא דף ט"ז): ה"ג רבי אבהו דרש כדנפיש: שמעטתא. הלכות דינין ויאסרו וטהרות: סידקים. כלי מלאכות נשים ועינים כגון פלסים ממטין ולינורות: לא על מוכר סידקים.

בתמיס. מתוך שדמיהס קליס יס להס קוניס הרבה. ולהפיש דעמו הוא אומר: על שאנו מודים לך. על שנתת בלבנו להיות לך דנוקים כן ומודים לך: רבי סימא. מוקף הוא. וכן כולם מוסיפין הן על הראשונים: שמטוני אחי ועמי. מוהירס היה להמכר לבדק הנית לבנין המקדש: אס אפס שומעיס לי. להיות שלימים למקום אחי ותכריי אחס. אלמא המלך אימת כבוד עליו אס כשריס ה"ס: עמי אפס. כבושים חמתי: לאו משום אימא דליצורא. מפני שמחלקין בגדיו העשוין למדמו כהנהם דהו ורלחין כגדלו לכבוד והן אין רלוח לראות מפני מיט שעליהן: דילמא מפסקא רעופה. וגנאי הוא לענומ ומתלווציס עליו כשגדלו מותרת ויחיב למקטריה ותכריי מברכין ואמי למימר אינו ראוי לנשיאות כפיס והלך וישכ לו: וכל

בנעילה דיומא דכיפורי טאי אבה. לא ידענא אמאי לא אמר בנעילה דמענית כי היכא דלמך כמנחה דמעניתא דהא משמע כמנחה נפ' בשלשה פרקים (מענית טו:) דמענית היה נמי נעילה אכל מוסף לא היה כהן: כל האוטרס בנבויין אינו אלא טועה. פירש ר"י לע"ג דלמרי'

בנעילה הרוחה (ברכות טו:) האי מאן דחוי חלמא וכו' דהתם משום כנסה התירו שמא חלוס מסוק הוא שרין דפוסא דהא אפילו בשעת התירו להתענות מענית חלוס. פירש ר"ח הני כולאו רבי חייא בר אבה ודריי מינא בר פפא ודריי אבהו הילמא מינאו: על שאנחנו מודים לך. נערון נערך הודאה פירש רב משא ראש ישיבה כן מרגא יעקב דקא מודו כבוד על שלמא כבוד אינון סומכין ומאי על שאנו מודים לך על ההודאה דקאמר שלמא כבוד וקא ענו אינון אמין כיורשמי פ"ק דברכות אימא נמי רבי אבה צ"ר וצדא כסס רב מודים אנחנו לך שאנו מייבין להודות לך שמך מרגנה שפמי כי אומרה לך וגו' צא"י האל ההודאות ר' שמואל צ"ר אנויא בשם רבי אחא הדייה ושנח לשמן הגדול לך גבורה לך מפאת ימי רלון מלפניך ה' אלהינו ואלהי אבותינו שסמכנו כמפלתנו ומוקפנו מכפיפתנו כי אתה הוא סומך נופליס חוקף כפופיס מלא רחמים ואין עוד מלנדך צא"י האל ההודאות בר קפרא אומר לך כריעה לך ברכה לך כפופה לך השתחויה כי לך מרע כל כןך וכל לשון לך משעב לך ה' הגדולה והגבורה וגו' והעשר והכבוד מלפניך וגו' ועמה ה' אלהינו בכל לב ויכל נפש לך משתחוים כל עממי תאמרה ה' מי כמוך צא"י האל ההודאות אמר רבי יודן נהיין אמרי רבנן כולוהן ואימ דלמך או (א) אדה או אדה:

שמא הפסוק רצועה כסדרה. פירש ר"ח שמע מינה דמוחר ליכנס ציית הכנסת כסנדל וצמנעל ללא אסרו אלא שלא לעלות לדוכן כסנדל ורבי בינא כמו כן מפרק שלישי דמגילה (דף ד. ט.) האומר איני עובר לפני המיזה כסנדל אף ימך לא יעבור אלמא דאפילו לפני המיזה מותר לעבור כסנדל והכי מסיק כהדיא צפרק הרוחה (ברכות דף טג.) אמר רבא מה דימו אקפנדריא קפיד איניס ארקיקה ואמנעל לא קפיד איניס אף ציית הכנסת קפנדריא אסור ורקיקה ומנעל שרי: וכל

בשך גבר ירא ה' יברכה ה' מציון וראה בטוב ירושלים כל ימי חייה וראה בנים לבניך שלום על ישראל היכן אומרון רב יוסף אמר בין כל ברכה וברכה ורב ששת אמר בהזכרת השם פליגי בה רב מרי ורב זביד חד אמר פסוקא לקבל פסוקא וחד אמר אכל פסוקא אמר להו לכולהו א"ר חייא בר אבא כל האומרון בנבולין אינו אלא טועה אמר רבי חנינא בר פפא תדע דבמקדש נמי לא מיבעי למימרינהו "כלום יש לך עבד שמברכין אותו ואינו מאזין א"ר אחא בר חנינא תדע דבנבולין נמי מיבעי למימרינהו כלום יש עבד שמברכין אותו ואין מוסיפין עליו אמר רבי אבהו מריש הוה אמינא להו כיון דחוינא ליה לרבי אבא דמן עכו דלא אמר להו אנא נמי לא אמינא להו ואמר רבי אבהו מריש הוה אמינא עינותנא אנא כיון דחוינא ליה לרבי אבא דמן עכו דאמר איהו חד טעמא ואמר אמוריה חד טעמא ולא קפיד אמינא לאו עינותנא אנא ומאי עינותנא דרבי אבהו דאמרה לך דביתו דאמוריה דרבי אבהו לרביה דרבי אבהו הא דידן לא צריך ליה לדידך והאי דגחין וזוקף עליה יקרא בעלמא הוא דעביד ליה אזלא דביתו ואמרה ליה לרבי אבהו אמר לה ומאי נפקא לך מינה מיני ומיניה יתקלם עליאה ותו רבי אבהו אימנו רבנן עליה לממנייה ברישא כיון דחוייה לר' אבא דמן עכו (ט) דנפיש ליה בעלי חובות אמר להו "איכא רבה ר' אבהו ור' חייא בר אבא איקלעו להרוח אתרא רבי אבהו דרש באגדתא רבי חייא בר אבא דרש בשמעטא שבקוה כולי עלמא לרבי חייא בר אבא ואזול לגביה דר' אבהו חלש דעתיה אמר ליה אמשל לך משל למה הדבר דומה לשני בני אדם אחד מוכר אבנים טובות ואחד מוכר מיני סידקית על מי קופצין לא על זה שמוכר מיני סידקית כל יומא הוה מלוה רבי חייא בר אבא לרבי אבהו עד אושפיזיה משום יקרא דבי קיסר ההוא יומא אלויה רבי אבהו לרבי חייא בר אבא עד אושפיזיה ואפילו הכי לא

איתותב דעתיה מיניה בזמן ששליח צבור אומר מודים העם מה הם אומרים אמר רב מודים אנחנו לך ה' אלהינו על שאנו מודים לך רבי סימאי אומר יוצרנו יוצר בראשית על שאנו מודים לך נהרדעי אמרי משמיה דרבי סימאי ברכות והודאות לשמך הגדול על שהחיתנו וקיימתנו על שאנו מודים לך רב אחא בר יעקב מסיים בה הכי כן תחיינו ותחננו ותקבצנו ותאסוף גליותינו לחצרות קדשך לשמור חוקך ולעשות רצונך בלבב שלם על שאנו מודים לך אמר רב פפא היילך נימרינהו לכולהו אמר ר' יצחק לעולם תהא אימת צבור עליך שהרי כהנים פניהם כלפי העם ואחוריהם כלפי שכניה רב נחמן אמר מהכא ויקם המלך דוד על רגליו ויאמר שמעוני אחי ועמי אם אחי למה עמי ואם עמי למה אחי אמר רבי אלעזר אמר להם דוד לישראל אם אתם שומעין לי אחי אתם ואם לאו עמי אתם ואני רודה אתכם במקל רבנן אמרי מהכא (ט) דאין כהנים רשאים לעלות כסנדליהן לדוכן יוהו אחת מתשע תקנות שהתקין רבן יוחנן בן זכאי מאי טעמא לאו משום כבוד צבור אמר רב אשי לא התם שמא נפסקה לו רצועה כסנדלו והדר אייל למיקטריה ואמרי בן גרשה או בן חלוצה הוא: ובמקדש ברכה אחת כו': וכל

סד א מ"י פיר מה' נשיאות פנים הלכה ז סמך עשין כ עוש"פ א"ח סומן קבא עש"פ טו: ס"ה ב מ"י פ"ט מה' תפלה הלכך ד סמך עשין יע עוש"פ א"ח ס"י קבא עש"פ טו: ונזכר אלפס ברכות פ"ב דף טו: ונראה שם ס"ו טו: ס"ו ב מ"י פ"ד מה' נשיאות פנים הל' ו סמך עשין כ עוש"פ א"ח ס"י קבא עש"פ טו: ונזכר אלפס ברכות פ"ב דף טו: וע"ש בריית נטור א"ח ס"י קמ"ח: